

מסורת הש"ס

(א) לעיל חו"ב (ב) לעיל כח;
(ג) (לקמן ג.), (ד) לקמן דף
ט"ז (ה) (לקמן ג.), (ו) (שם),
(ז) (שמות כא), (ח) (ד"ה

הגהות הב"ח

(א) ויש"י ד"ה נפל לפניו
וד"ה חייב הד"א:
(ב) ותוס' ד"ה מיון וכו'
נכסיו חזירו במי קנה כל
שאילו נכסיו הגר לא
קנה נכסיו חזירו במי לא
קנה:

הגהות הגר"א

[א] גם' נכדי שידיעהו.
 כיב גי' הרמנ"ס שידע.
 וכיה גי' הרא"ש וטור:

שור שנגח את הפרה פרק חמישי בבא קמא נב.

משכובים. לקמיה מפרש דבר הנושא כל העדר אחריו: ה"ז אי
במשכובים. שהיטה במקל ורלמה לפניו שכן דרך בהמה דקה: ליקני
במשכובים. למה לי מסירת משכובים: אי **במשכובים.** קני להו שהיה
ר"ה"ר או חזר שאינה של שניהן שאין משיבה קונה שם דלון משיבה

כיוון שמסר לו מפתח קנה ה"ד אי בכספא
ליקני בכספא אי בחזקה ליקני בחזקה לעולם
בחזקה ובעי למימר ליה לך חזק וקני וכיון
שמסר לו מפתח כמאן דאמר ליה לך חזק
וקני דמי אמר ריש לקיש משום ר' ינאי "המוכר
עדר לחבירו כיון שמסר לו משכובית קנה
ה"ד אי במשכבה ליקני במשכבה אי במסירה
ליקני במסירה לעולם במשכבה ובעי למימר
ליה לך משוך וקני וכיון דמסר לו משכובית
כמאן דאמר ליה לך משוך וקני דמי מא
משכובית הכא תרגמו קרקשתא ר' יעקב
אומר עיזא דאולא בריש עדרא כדרדש ההוא
נגילאה עליה דרב חסדא כד רגז רעיא
על ענא עבד לנגרא סמוחא: **מתני'** כסחו
הראשון ובה השני ומצאו ונפלה לתוכו לא
השני חייב ¹⁶ כסחו כראוי ונפל הראשון שור
או חמור ומת פטור לא כסחו כראוי ונפל
לתוכו שור או חמור ומת חייב ¹⁷ נפל לפניו
מקול הכרייה חייב לאחריו מקול הכרייה
פטור ¹⁸ נפל לתוכו שור וכליו ונשתברו חמור
וכליו ונתקדקו חייב על הבהמה ופטור על
הכלים ¹⁹ נפל לתוכו שור או חמור שומה
קטן חייב ²⁰ חן או בת עמד או אשה פטור:
גמ' וראשון עד אימת מסיפטר אמר רב בכדי
שידעו ושמאלא אמר בכדי שיודיעוהו ורבי
יוחנן אמר ²¹ בכדי שיודיעוהו וישכור פועלים
ויוכרות ארזים ויכסנו: כסחו כראוי ונפל
לתוכו שור או חמור ומת פטור: כיון
דכסחו כראוי היכי נפל אמר ר' יצחק בר
בר חנה "שתתליע מתוכו איבעיא להו כסחו
כסוי שיכול לעמוד לפני שוורים ואין יכול
לעמוד בפני גמלים ואתו גמלים וארעוה
ואתו שוורים ונפלי ביה מאי אמרי היכי
דמי אי דשכריו גמלים פושע הוא ואי דלא
שכיחי גמלים אנוס הוא לא צריכא דאתו
לפרקים מי אמרין כיון דאתין לפרקים
פושע הוא איבעי ליה אסוקי אדעתיה או
דלמא כיון דהשתא מיתת ליכא אנוס הוא
ת"ש כסחו כראוי ונפל לתוכו שור או חמור
ומת פטור ה"ד אילימא כראוי לשוורים וכראוי
לגמלים היכי נפל אלא לאו כראוי לשוורים
ולא

כן או כה. כלומר אש"ר דקטרים הן וליכא למימר אידיעו להו עיוני
מחיל אש"ה פטור מגזירת הכתוב"י שור ולא אדם חמור ולא כלים [וג:]
בב"ב" וראשון עד אימא מיפטר. היכא דנא דהי ושחמש צו ולא
סבחה עד אימא רמיא כולה חיובא אשני וראשון פטור: כדדי שידע.
שיבא גס הראשון אחרין קו ויראשון מגולה הוילן ושנין יודיען שיהא
מגולה רמיא חיובא אחרתיהו: ושמואל אחר כדדי שידיעוהו: אש"פ
שלא נא ורשאו חייב בחלקו ולא רמיא כולה אשני דהא לא גילהו
דנמידיה משום פומא לשון מורי. לשון אחר עד כדי שידיעוהו אפי'
נא ורשאו פטור עד שידיעוהו ולשון ראשון כשר: ויכרוז אריס
לה לאחוזי שומרים עילייה: וארעוהו קלקלוהו ועשה רשעה: ו
היה לגבי גמלים פושע הוא: או שמיני גמלים פושע הוא: ו

[illegible]

מא
לא יתבין שיעורא כולי האי דהוא
ציה גמלים לא מצעיא לן דחייב
קי אדעמיה דגמלים מרעי ליה:
ולא

עין משפט
נר מצוה

[illegible]